

ופגעתי באוטו הר של ספר קרדו, והיו האנשים שמהים בחלקם, ולונטי שם ליל שבת אחד, וראיתי את מארחה שהיה רוץ להשבב עם אשתו. עמד זה מצד זה והחפלה, ועמדה היא מצד ההוא והחפלה. אמרתי

לهم: מהי תפולתכם בשעה זו?

אמרו לי: הזמן שלנו לווג משבת לשבת, ומפללים את תפולתנו לפניו הקדוש ברוך הוא שיחיה לנו בן שייעבד עבודתו, בן ירא חטא, בן שיתה את מצוחיו ולא יסיטה מהתורה למן ולשם אל. אמרתי להם: יהיו רצון שתהייה לכם בקשתכם, שהרי לשם

שמות עשרים.

אמר רבבי יוסי: אראה פנוי השכינה, שלאחר ימים נקלעתו לשם, וראיתי אותו לבן שנולד להם, וזהה בן שבע שנים. ראה אותו בבית, ולא רצה לדבר עמי. אמר לו אביו:

לך לפניו, שאיש גدول הוא.

אמר: אני פוחד לדבר עמו ולהתקרב עמו, שהרי לא ידעתי אם יש לו נשמה קדושה, אם לא, שיבך למד אותו מורי היום הזה, אסור שלכל מי שאין לו נשמה קדושה, אסור לדבר עמו ולהתקרב עמו. אמר לו: חס ושלום, שאיש גدول והחכם של הדור הוא. כרב אליל, ולא הספיק לדבר עמי. אמר לי: אני רואה לך נשמה חדשה יש לך מזה ימים מוצאים, ולא גוזקה לך בשעה שיצאת לעולם. מהתני. אמרתי: לך הוא! שורך התייחס, פשעתקתי בתורה, ונגנבה בי נשמה. אמר לי: ידעת את נפש הthing, שאמר הפתוח שהיתה מן הארץ, והדר משמי נפש היה? אמרתי לו: אמר בני.

דין, אבל מען דלית לייה נשמתא הפתוח שחיתה מן הארץ, והדר משמי נפש היה? אמרתי לו: אמר בני.

קריב גבאי, ולא ספיק למלא עמי, אמר לי אנא חמיה בה, דגשמתא מדקפה איתך, מיוםין זעירין, ולא אזכורת בה בשעתה דגשפת לעלמא. תועהית. אמרית, לך הוא, דרוווק הוינא, כד לעינא באוריינט, ואתייה בת בי נשמתא.

אמר לי, ידעת נפש היה, ואמר קרא, החותות מן הארץ, והא משמע נפש היה, אמרית לייה, אימא ברי.

הוינא איזיל באורחא, וערענא בההוא טורא דכפר קרדו, והו גובי בדייחי בחולקחון, ובתית תפון ליליא חד דשבטא, וחmitt לאישפיזאי דהוה בעי למשבב עם דביתהו, קאים האי מה גיסא וצלוי, וקמת היא מהאיך גיסא וצלת. אמרינא להו, Mai צלוטכון בשעתה דא.

אמרו לי, עידנא דידן, ליזיגא משבת לשבת, ומצליןן צלותנא קמי קודשא בריך הוא, דיהא לנא בר, דיפלח פולחניה, בר דחיל חטאה, בר דיעbid פיקודוהי, ולא יסטי מאוריינט לימינא ולشمאל. אמרינא להו, יהא רעוא דיהא לכון בעותכון, דהא לשום שםים קא עבדתין.

אמר רבבי יוסי, אחזי אנטפי שכינטא, דלבתר יומין ערעית תפון, וחזיתה ההוא ברא דאותילד להו, והוה בר שבע שנים, חמיה לי בבייטה, ולא בעא למלא עמי. אמר לייה אביה, זיל לקמיה, דגמרה רבא הוא.

אמר מסתפינא לאשתעוי בהדייה, ולא תקרבא עמייה, דהא לא ידענא אי אית לייה נשמתא קדיישא, אי לאו. דהכי אוlich לי מורי יומא דין, קדיישא, אסור לאשתעוי בהדייה, ולא תקרבא עמייה, דגברא רבא וחכימא דדרא הוא.

קריב גבאי, ולא ספיק למלא עמי, אמר לי אנא חמיה בה, דגשמתא מדקפה איתך, מיוםין זעירין, ולא אזכורת בה בשעתה דגשפת לעלמא. תועהית. אמרית, לך הוא, דרוווק הוינא, כד לעינא באוריינט, ואתייה בת בי נשמתא.

אמר לי, ידעת נפש היה, ואמר קרא, החותות מן הארץ, והא משמע נפש היה, אמרית לייה, אימא ברי.